

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Jiří Beran
Téma diplomové práce: Sören Kierkegaard a existenciální filosofie
Vedoucí práce: doc. Hogenová
Termín odevzdání posudků (2x): do úterý 2.5.2006

(Poznámka: vzhledem k tomu, že studenti mají ze Studijního a zkušebního řádu právo jít k obhajobě i v případě záporných posudků, je bezpředmětné psát v závěru posudku „nedoporučuji k obhajobě“. V tomto případě může pedagog navrhnout známku „4“, tj. „neprospěl“. Děkujeme za pochopení.)

Diplomová práce kolegy Jiřího Berana „Sören Kierkegaard a existenciální filosofie“ představuje pro čtenáře již nárok na předporozumění Heideggerově a Kierkegaardově filosofii. Tento nárok je výrazem jisté filosofické kvality. Kierkegaard a zvláště pak Heidegger představuje v dějinách filosofie velmi náročnou četbu a interpretaci. Aby vůbec byli pochopeni tyto dva filosofové je třeba pochopit filosofii jejich společných předchůdců. Je nevyhnutelné projít filosofickým vývojem R. Descartesa, I. Kanta a G.W.F. Hegela. Tento úkol splnil autor této práce velmi dobře. Tento předpoklad analýzy Heideggera a Kierkegaarda umožnil autorovi, že při srovnávání obou filosofů nepoužíval jen myšlenky jiných, renomovaných autorů, ale našel si vlastní vztah k rozdílům obou zmiňovaných filosofických velikanů. To je nejvyšší přínos této práce.

„Úzkost“ heideggerovská otvírá přístup k bytí po přijetí platnosti ontologické diference, zatímco „úzkost“ kierkegaardovská je niterným a neustálým bojem o víru v Boha. Kierkegaard víru pochopil jako bytostný, subjektivní zápas o napětí, jež vzniká z paradoxu. Tento paradox, objevený již v Abrahamově aktu oběti Izáka, se opakuje v každém bytostném křesťanovi. Křesťan je nejvyšší typ člověka, jenž přijal paradox jako základ své existence. Tento zápas nemůže být založen nějakým systémem, hegelovským či jiným. Zde se zakládá autenticita Kierkegaardova vztahu k víře, a to na rozdíl od autenticity Heideggerovy. Heideggerovi jde o ukazování se jsoucen na pozadí toho, co nelze vůbec logicky založit a vysvětlit. Heideggerovi jde o to myslet „bytí,“ což není nic jiného než návrat k počátku, jenž není v časové řadě před námi, ale je před námi jako úkol. Bytí člověka vyzývá jiným způsobem než je tomu u Kierkegaarda. Úzkost Heideggerova a Kierkegaardova se liší velmi podstatným způsobem. Autorovi této diplomové práce se podařilo otevřít průchodové cesty k porozumění těmto podstatným fenoménům, a v tom spočívá klad předložené magisterské práce. Kolega Beran je velmi opatrný ve svých tvrzeních, což je vidět i ve vztahu k Heideggerovi. Uvědomuje si, obrat (Kehre) u Heideggera, a proto nezakládá své úvahy pouze na SuZ, jako je tomu u většiny českých filosofů, ale rozebírá díla z poslední etapy Heideggerova života. A tak se Heideggerova filosofie v této práci představuje čtenáři jako hledání, bloudění – zkrátka jako cesta, o níž šlo Heideggerovi stejně jako Husserlovi. Tato práce si zaslouhuje být oceněna známkou : **V ý b o r n ě**
Otázka do rozpravy: Jaký byl vztah Heideggera k Bohu?

V Praze dne 16.4. 2006

doc. PhDr. Anna Hogenová, CSc.